

کد خبر: 225078 تاریخ: 1396/3/16 12:09

یادی از خالق شازده احتجاج در سالروز درگذشتش

هوشنگ گلشیری داستان‌نویس، منتقد ایرانی و یکی از شاخص‌ترین چهره‌ها در ادبیات فارسی معاصر به شمار می‌رود.

ایران آنلاین / هوشنگ گلشیری ۲۵ اسفندماه ۱۳۱۶ در اصفهان متولد شد. او یکی از اولین نویسندگان ایرانی است که در نوشتار خود از تکنیک‌های ادبی مدرن بهره گرفته است. وی همچنین از تأثیرگذارترین نویسندگان در پیشبرد ادبیات فارسی و پرورش نویسندگان جوان ایرانی می‌باشد. گلشیری از کودکی تا دوران جوانی را در آبادان به سر برد که خودش دوره زندگی در آبادان را شکل‌دهنده حیات فکری و احساسی خویش می‌داند. هوشنگ گلشیری فارغ‌التحصیل ادبیات فارسی از دانشگاه اصفهان است و ضمن تحصیل با اهالی قلم و روشنفکران زمان خود در انجمن صائب آشنا می‌شود و به نشست‌ها و جلسات ادبی و بعضاً سیاسی راه پیدا می‌کند که فعالیت‌های سیاسی موجب دستگیری وی در اواخر سال ۱۳۴۰ می‌شود. پس از آزادی از زندان او به همراه عده‌ای از جوانان نویسنده اقدام به برگزاری جلسات داستان‌خوانی و نقد و بررسی آثار ادبی نمودند که بعدها منجر به شکل‌گیری حلقه ادبی جُنگ اصفهان شد. گلشیری و همراهانش در سال ۱۳۴۶ در جهت دفاع از حقوق نویسندگان و آزادی قلم و بیان کانون نویسندگان ایران را بنیان نهادند. از جمله فعالیت‌های گلشیری، انتشار و همکاری با مطبوعات و نشریات مختلف بوده است. فعالیت در نشریات فردوسی، آدینه، دنیای سخن، کارنامه و زنده‌رود از این جمله می‌باشد. کسب جایزه صلح اربیش ماریا رمارک از آلمان به پاس دفاع از آزادی بیان و بالاخص نقش وی در احیای کانون نویسندگان، از افتخارات این نویسنده فرهیخته می‌باشد. اگرچه بسیاری از آثار گلشیری هرگز در ایران چاپ نشده‌اند و یا از تجدید چاپ آنها جلوگیری شده است، اما آنچه گلشیری را در ادبیات ایران جاودانه می‌سازد پرورش نسل جدید داستان‌نویسان و اهتمام او در برگزاری کارگاه‌ها و جلسات مداوم داستان‌خوانی و آموزش داستان‌نویسی بوده است.

رمان شازده احتجاب از برجسته‌ترین آثار گلشیری و همچنین ادبیات فارسی شناخته می‌شود. رمان جن‌نامه نیز کتابی با محوریت مسائل سیاسی دوران حکومت پهلوی است که نوشتن آن ۱۳ سال از گلشیری وقت گرفت و در ایران به چاپ نرسیده است. آینه‌های در دار، شاه سیاه‌پوشان، نمازخانه کوچک من، مثل همیشه، پنج گنج، دست تاریک دست روشن و بره گمشده راعی از سایر آثار داستانی و مجموعه داستان کوتاه به جا مانده از گلشیری می‌باشند.

وی در ۱۶ خرداد ۱۳۷۹ به علت بیماری مننژیت چشم از جهان فروبست. در نخستین روزهای پس از درگذشت وی، بنیاد فرهنگی-مطالعاتی گلشیری به همت عده‌ای از یاران وی از جمله همسرش فرزانه طاهری تأسیس شد که هدف آن ادامه حرکت مرحوم گلشیری در جهت آموزش و حمایت قشر جدید نویسندگان و اهدای جایزه سالانه به آثار داستانی برتر می‌باشد و این جایزه از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۳ در دو بخش بهترین رمان و بهترین مجموعه داستان، به نویسندگان اعطا شد. هوشنگ گلشیری ۱۶ خردادماه ۱۳۷۹ درگذشت و در امامزاده طاهر مهرشهر کرج به خاک سپرده شد. /ایمنا

<http://www.ion.ir/News/225078.html>

لینک مطلب: